

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogni ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamično številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7, v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Ogledi in poslanice se računajo po petih vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje drke po praskarju. — Roklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katero ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Soški ulici in Jellersitz v Nanski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Port-Artur.

Po celi Japonski vlada te dni nepopisno veselje, ker se je izvršila kapitulacija Port-Arturja.

Veselijo se padca Port-Arturja, toda veseliti se ga morajo le pod tem utisom, da ni japonsko orožje prisililo trdnjave do kapitulacije, marveč Rusom je zmanjkalo streliva, padlo jih je dosti, in pa boleznj so se širile. Fizična moč je omagala in vojaka brez streliva se ne more poslati v boj, zategadelj je prišlo do kapitulacije; ali če bi bilo mogoče dati trdnjavi ojačenja, pa bi bil lahko stal Nogi še mesece in mesece pred Port-Arturjem, opravil bi ne bil nič.

V deveta nebesa kujejo razni Japoncem naklonjeni listi generala Nogija, ki je bržčas že prihajal ponosne glave na čelu svojih čet v Port-Artur, kjer so posadili na mesto ruske zastave vzhajajočega solnca, da bi tako zatemnili slavo ruskega generala Steslja, junaka, kakoršnih malo pozna zgodovina. Noč in dan je bil na nogah, povsodi prisoten, vojak od temena do pete, navdušen in navdušujoč, in le on je bil sposoben držati trdnjavo toliko časa. Čudeže hrabrosti so vršili vrli-ruski vojaki, boji pa so trajali dalje, dokler je bilo sploh mogoče. Slednjič, ko so mogli Japonci že začeti razdejati mesto ter je bil Port-Artur poln ranjenec, vojakov, sposobnih za boj, pa le še malo, je sklenil Steselj podati se.

Ne bilo bi opravičeno, še nadalje žrtvovati človeška življenja, zato pa je sklical poveljnike in bled kot smrt, kakor izklesan spomenik, je stal med njimi ter povedal, da hoče kapitulirati...

Dan 2. t. m. je velepomemben dan za Vstok, kajti sedaj se nahaja Port-Artur, ta vstočni Gibraltar, v japonskih rokah, in ni dvoma, da so Japonci potrudijo, obdržati ga za vedno. Danes je Port-Artur sicer razvalina, ali nad to

razvalino vihra zastava vzhajajočega solnca, kar pač znači, da vstane Port-Artur nov iz ruskih razvalin...

Morda pridejo kedaj Rusi oblegati to trdnjavo, kajti varal bi se, kdor bi mislil, da je s padcem Port-Arturja zastavljeno prodiranje ruskega vpliva na Vstoku. Vpliv bo prodiral po vojni istotako naprej, kakor doslej, ker ni dvoma, da bo končni izid vojne za Japonce neugoden, in vrhu vsega bo v državi še velika odvisnost od Angležev.

Padec Port-Arturja pa tudi ne pomeni kdove kakega preobrata v sedanjih vojni. Ruska posadka gre v jetništvo, oni 80.000 mož pred Port-Arturjem pa odmaršira bržčas k drugi armadi v Mandžuriji, tako da bomo imeli odslej le jedno bojišče...

Potihnili so topovi na portarturških gričih, nehale so pokati mine, in nič več ne žvižgajo strelj iz pušk po zraku, vse je tiho in mirno okoli, le rumeni Japonci hodi veselo po trdnjavi in včasih pretresejo zrak »Banzaj-klici«, ruski junaki pa ali spijo večno spanje v zemlji, s krvjo napojeni, ali jedijo v bolnišnicah ali pa jih vedejo Japonci v ujetništvo. Ako bi imeli tisti rumenci res kaj viteštva v sebi, tedaj bi bili pač pustili te hrabre junake domov, ne pa da jih tirajo kdovekam v jetništvo. To je barbarsko, to je res japonsko!

Ali naj jih le tirajo, junaki ostanejo junaki, in dokler bo stal svet, se bo divil hrabrosti ruskega vojaka, in Port-Artur bo nosil na vekov veke s svojim imenom združeno rusko slavo, čast in hrabrost. In z zlatimi črkami ostane zapisano v svetovni zgodovini ime generala Steslja med prvimi junaki celega sveta iz vseh vekov.

„Gorica“ in novi občinski red.

Povedali smo že dovolj, kaj mislimo o gonji naših klerikalcev proti novemu občinskemu redu. Klerikalcem ni prav nič ležeče na tem, ali se ta občinski red sankcionira, ali

ne. To so zadostno pokazali v deželnem zboru, kjer niso storili prav nikakega resnega koraka, da bi se preprečilo sprejetje. Da, klerikalci se niso za ta občinski red tudi prav nič brigali. Novi občinski red je predložil deželnemu zboru deželni odbor takoj ob pričetku zasedanja, in kolikor je nam znano, se je slovenski prevod izvršil tik pred pričetkom zasedanja. Slovenska deželna odbornika bosta pač sama najbolje vedela, koliko sta imela pri tem opraviti! Pa tudi v pravnem odseku, kjer sedita izmed Slovencev napredna poslanca dr. Treo in dr. Tuma in klerikalni poslanec Grča, je slonelo glavno delo, kakor se po sebi razume, pri ureditvi slovenskega prevoda, na ramenih prvih dveh, ker sta odvetnika. Dr. Gregorič sam je v zbornici hvalil pravni odsek, da se je s tako veliko vnemo pečal z občinskim redom. Kdor je videl načrt občinskega reda prej in potem, je tudi lahko videl, koliko truda je imel pravni odsek z istim. Kljub temu pa je dr. Tuma, ko se je obravnaval občinski red v zbornici, povdarjal, da občinski red, kakor ga je predložil odsek, ni še brez vseh pomankljivosti, ni še nikakor dovršeno delo; kajti on je mnenja, da mora biti občinski red, ki je v rokah našega kmeta večje važnosti, nego molivenik, tudi v vsakem oziru vzorno delo, kakoršno izgotoviti pa je imel pravni odsek še vse premalo časa na razpolago. Po njegovem mnenju občinski red, kakoršen se je predložil vladi, in za kakoršnega je glasoval tudi on, ne bo sankcioniran; pač pa se je s tem dala vladi prilika, da pove tudi ona svoje pomisleke, da se bo potem na podlagi vladine izjave moglo v prihodnjem zasedanju predložiti v sankcijo v vsakem oziru dovršeno delo. Tako je govoril dr. Tuma v zbornici.

Sedaj pa pogledjmo »Gorico«. V isti se nahaja notica, v kateri prinaša brzojavko, da je tudi bovško starešinstvo sklenilo resolucijo proti novemu občinskemu redu. Ta notica kaže najbolje, da hočejo klerikalci le kovati politične kapitale iz tega, češ »glasovali so za novi občinski red tudi napredni poslanci«, dobro vedoč, da so naši občinski zastopi sedaj še premalo poučeni o tendenci istega. Ko prinaša »Gorica« omenjeno brzojavko, namreč zlobno dostavlja,

da napredni poslanci imajo pač smolo s svojimi volilci; kajti volilci dr. Tume sklepajo resolucijo proti novemu občinskemu redu, da si je ravno dr. Tuma povzdigoval ta občinski red, kakoršen je bil sklenjen v zadnjem zasedanju, nad molitvenik.

Iz gori omenjenih izvajanj dr. Tume in te notice v »Gorici« pač vsakdo lahko razvidi, v kaj služi »Gorici« gonja proti novemu občinskemu redu. Obzljajemo, da je moralo ravno bovško starešinstvo dati »Gorici« priliko, da se je poslužila grde laži in ž njo brenila napredne poslance. Menda pač ni nikogar v deželi, ki ne bi bil prepričan, da je danes povsod, tako tudi v naših občinskih upravah, treba marsikaterih prememb, kakoršne so se izvršile že po vseh naprednih deželah. Da pa je dobra občinska uprava največkrat odvisna od dobrega in večjega tajnika, to ve tudi vsakdo. Dokazov imamo za to dovolj po vsej naši deželi, kjer imamo že danes dobre in večje tajnike. Če dobimo nov občinski red, ki bo zahteval za vse občine take tajnike, bode to vsekakor le v blagor vsej deželi, ne pa v škodo. Sklicevati se pri tem vprašanju na to, da v našem deželnem odboru, ki bi po novem občinskem redu v slučaju nerednega poslovanja v občini imel pravico tajnika tudi odstaviti, vladajo Lahi, je sedaj, ko klerikalci to delajo, hudobnost. Oni dobro vedo, da bi bila vedno naloga nadziranja slovenskih občin v rokah slovenskih odbornikov. Taka je bila vsaj praksa vedno dosedaj, in upamo vsaj, da si tudi sedanja dva slovenska klerikalna odbornika te naloge še nista dala vzeti, da si vemo, da jima je Pajer vse druge referate, katera sta prej imela slovenska odbornika, že odvzel.

Klerikalci bi se danes imeli najmanj pritoževati proti novemu občinskemu redu, ker za tem selanju klerikalna odbornika dobila precejšno oblast tudi nad naprednimi občini. Da bi deželni odbor iz narodnostnih principov kedaj hotel šikanirati slovenske občine, temu smo se že docela odvadili. Naj bi le poskusil! Morda pa nam bo pod sedanjim klerikalnim režimom res dana prilika, kedaj tudi to še doživeti. Da bi pa vsled tega, ker imamo danes dva statista v deželnem odboru,

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Ali pa si res misliš, da premoženje daje srečo. V ostalem jaz sem ti že dejala, da ne pozabim Angelice in ti v to privoliš? Kaj, ali dovoliš? Midva oba imava do nje dolžnosti, moj Leon, ne govoriš o tem, da je to ljubljena stvar, katera zasluži našega varstva.

»Iz vsega srca, moja teta. Ker pa nimam sestre, torej dokler živim, naj Angelica ne okuša gmotnih skrbi.«

»Tako računam na to, da umrem mirnejše,« odvrne teta.

In jela me je objemati, toda daljši razgovor nama pretrga zdravnik. Z nekotikimi besedami nas je popolnoma pomiril. »Majhno živčno razrušenje, katero v ostalem v teh kopelih kaj pogostoma nastopi — pretrgati kopelja za nekoliko dni, mnogo se gibati na svežem zraku — evo, tega je treba. Telo je zdravo, moči dovolj in vse bo zopet najbolje.« Za te besede sem mu zamašil žepe tako, da se je pokrtil še le za vrtno ograjo. Bil bi prodal nekoliko let življenja, ko bi bil mogel iti k Angelici in ji poljubiti noge, proseč jo odpuščanja za vse, kar sem ji učinil slabega. Prisegel sem sam pri sebi, da hočem biti do nje drugačen, da hočem potrpeti s Kromickim, ne razburjati se, niti ne

godrnjati. Kes, popolen in globok kes, evo to je bilo stanje moje duše. Ljubim pa jo vendar-le neizrekljivo. Proti poludnevu se je vrnil po dolgem sprehodu po Kaiserwegu Kromicki. Takoj sem skušal biti iskrenejši do njega.

On je smatral to za sočutje ter mi je bil resnično hvaležen. Nato smo ob enem z gospo Celino prebili ves dan pri Angelici. Popoldne se je hotela obleči in iti, toda niso ji dovolili. Jaz si tudi nisem dovolil razburjati se radi tega. Ne spominjam se, da bi bil še kedaj v življenju tako premagal samega sebe. A rekel sem sam sebi: »Vse to radi tebe, moja ljubljena!« Bil se mi kaj čudnem razpoloženju ves tisti dan. Najrajše bi se bil jokal kakor kak majhen otrok. Tudi sedaj me duše solze. Povzročil sem nesrečo, za to se pa tudi sedaj pokorim.

Dne 5. malega srpana.

Po večerajšnjem razvnetju je sledila najpopolnejša olajšava, nalik tišini po viharju. Oblaki so odložili vso svojo elektriko. Čutim se moralno in fizično slabega. Angelica se počuti bolje. Rano sva naletela skupaj sama na verandi. Posadil sem Angelico na naslonjač in ogrnišči jo s toplim šalom, ker tu so bila jutra hladna, ji rekel:

»Moja Angelica, prosim te iz vsega srca odpuščanja za to, kar sem ti rekel večeraj. Odpusti mi in pozabi — ker jaz itak tega sebi nikdar ne odpustim.«

Namesto odgovora mi je podala svojo roko, katero sem pokrtil s poljubom. Moral sem porabiti vso moč svoje volje, da nisem zastokal na glas, tako veliko je bilo brezno med mojo ljubeznijo in mojo revščino. Angelica je to izborna čutila, ker kmalu mi je

umaknila svojo roko. Ona si je tudi prizadevala nadvladati ganutje ter morda tudi nadvladati občutke, ki so pognali njeno srce do mene. Vrat in prsi so se ji tresle, kakor bi ihtenje hotelo posiloma priti na dan. Čutila je vendar, da jo ljubim nad vse, da na tako ljubezen na naleti človek vsaki dan in da bi to mogel biti zaklad sreče za celo življenje.

Toda čez trenutek se je premagala in njeno lice je bilo zopet jasno. Videti je bilo na njem le udanost in veliko dobroto.

»Odslej bo vladala sloga med nama, kaj ne?« je vprašala.

»Tako je,« ji odvrnem.

»Enkrat za zmerom?«

»Kaj ti naj odgovorim, moj angelj! Ti veš sama najbolje, kaj se godi v meni.«

Njej se oči zopet zakrijejo z meglo, toda znovič se je premagala.

»Že prav!« je dejala, »saj si ti tako dober...«

»Jaz?« zakličem odkritosrčno razburjen. »Ali pa veš, ko bi večeraj ne bila nakrat zbolela, da bi se bil...«

Toda nisem dovršil. Spoznal sem na mah, da bi bilo podlo od moje strani, ko bi si jo hotel nakloniti s strahom in grožnjo. To ni bila pot meni primerna. Polastila se me je še tem večja sramota, ker se je takoj vznemirila in pozorno me pogledavši, vprašala:

»Kaj si hotel povedati?«

»Hotel sem povedati to, kar bi bilo mene nedostojno in kar v ostalem za-me že nima več pomena.«

»Ne, Leon, jaz hočem vedeti to na vaak način: drugače ne bom imela niti za trenutek miru.«

moralni pokopati vsako še tako koristno pre-
membo, to pač ne gre.

Opozarjamo vsled tega naše občine, naj
se ne prenegajo s sklepi, za kakoršne agitira
danes „Gorica“, ker z istimi ne napravijo dru-
gega, kakor da gredo klerikalcem na led;
kajti kakor razvidijo iz tega, kar smo povedali,
jim ni za drugega, kakor za strankarsko agi-
tacio.

D O P I S I.

Iz Gradišča, 4. jan. 1905. (Samomor
občinskega blagajnika.) — Včeraj
zvečer okoli 6. ure se je usmrtil s samokre-
šom na tukajšnjem pokopališču na grobu svoje
prve žene občinski blagajnik Peter Macor
v starosti 63 let. Pri sebi ni imel drugega
kakor ključ do občinske blagajne, žepni nožič
in 12 vinarjev v možnjčku.

Zapustil je 3 otroke: dva sina in eno hčer.
Vsi so poročeni in preskrbljeni ter so že do-
segli 33 leto starosti.

Sinova sta uslužbena v Trstu, eden kot
priv. uradnik, drugi kot učitelj na mestnih
šolah.

Pred letom se je poročil samomo-
rilec po dolgotrajnih letih svojega vdovstva z
neko „žensko“, ki je „živela“ pred nedavnim
v Gorici. Od tistega časa je nehala vsaj raz-
merje sinov in tuk. bivajoče hčeri do očeta.

Vzrok samomora pa ni še znan.

Nemara so ga prisilili do tega koraka
burni prizori, kateri so se v poslednjem času
vsak dan ponovljali v njegovi hiši med njim
in ženo njegovo. Tudi je v poslednjem času
občinska deputacija pregledovala račune, ki
jih je on urejal ter pri istih konstatirala velik
nered. Govori se tudi o poneverjenju, dosedaj
pa to ni še potrjeno, ali denar manjka. Mož
je bil sicer znan kot poštenjak, ali imel je
žensko gospodinjjo, ki mu je v teku enega leta
vse njegove prihranjene novce ujedla z raz-
uzdanim ali vze vajenim življenjem.

Omenjam še, da so novega leta dan po-
tegnili iz zamrle Soče nekega Antona Bon iz
Gradišča, 52 let starega, premožnega, ki se je
hotel vtopil. Bil je nekoliko zmešan.

Domače in razne novice.

Poroka. — Danes se je poročil g. Fran
Zorn, učitelj v Vrtovinu, z gospodično Tončko
Besednjakovo iz Gorice. Vse najbolje!

Umrl je v sredo v visoki starosti 92 let
grof G. Puppi, podučelnik tuk. veteranskega
društva.

Umrl je v Ljubljani g. Ivan N. Res-
man, postajenačelnik južne železnice v po-
koju in slovenski pesnik. Naj v miru počiva!

„Narodna prosveta.“ — Opozarjamo na usta-
novni občni zbor „Narodne prosvete“, ki se
bo vršil drevi v prvem salonu hotela „Süd-
balm“. Začetek ob 6. uri. Nadejamo se obile
udeležbe.

Veter ji je zanesel kosmiček las na čelo — vstal
sem in ga začel polagoma spravljati nazaj na njeno
glavo s tako skrbjo, kakor bi bil njena mati, in rekel
sem:

»Draga Angelica, ne zahtevaj od mene, naj go-
vorim, kar mi ni treba govoriti. Ako pa gre za tvoj
mir, dam ti besedo, da ti ni treba imeti za bodočnost
nobenega strahu.«

Ona dvigne k meni oči.

»Ali mi daš svojo besedo?«

»Naj, azločnejše in najsvečanejše. Kaj se neki
godí v tej ljubljani glavici!«

Daljši razgovor nama je pretrgal pismonoša, ki
je prinesel celo kopico pisem. Bila so pisma na Kro-
mnickega z vshoda, na Angelico od Sniatinskih (poznal
sem njegovo pisavo na ovitku) in zá-me od Klare. Po-
štena Klara mi ni pisala dosti o sebi, nasprotno pa je
izpraševala kaj podrobno o meni. Povedal sem Ange-
lici, da sem prejel pismo od nje, vsled česar je Ange-
lica, hoté vprovesti očividno popolno slogo med naju,
začela me ž njo dražiti. Jaz sem ji dal lepo za pri-
merno, govore, da je Sniatinski zares v poslednjem
času povsem zgubil glavo. Nekaj časa sva se oba
smejala in zbijala šale. Človeška duša je podobna če-
beli, katera išče strdi celo na grenkih cveticah. Naj-
bolj nesrečen človek si prizadeva izžmeti bodisi bet-
vico sreče celo iz lastne muke, in da to doseže, po-
prime se vsake ugodne prilike. Časih si mislim, da je
ta neukrotljiva potreba nekak dokaz, da nam še pri-
pada nekaj po smrti. Prepričan sem, da so pesimizem
iznašli tudi tej potrebi na ljubo, v tolažbo, kakoršno
je mogla napraviti vprega splošne nezgode v filozo-
fično formulo. To je bilo pomirjenje koprnenja po
vestnosti in resnici; sreča pa itak ni nič drugega,
nego cela vrsta pomirjenj.

Za pogorelce v Čepovanu došlo do 31. dec.
1. l. na novo: Kuracija Gorenja Trebuša K
38-48; župni urad v Šempasu K 19; Tomaž
Rutar, kurat v Števerjanu K 10; Franc Za-
vadlav v Št. Andrežu K 3; Andrej Štrekelj,
žup. upr. v Podmeltu K 10; kuracija Pevma
K 9; Janez Kumar, kurat v Pevmi K 6; ku-
racija Log K 10-96; Fran Andryšek, kurat v
Logu K 5; kuracija Mavhinje K 8-42; Lovro
Ivančič, župnik v Dornbergu K 10; Josip Ši-
nigoj, posestnik v Dornbergu K 5; Jožko Ši-
nigoj, posestnik v Dornbergu K 1; Prečastni
gospod Pre Carleto K 50; vikarijski urad v
Avčah K 18-50; župnija Roče K 16; Jeler
Vuk, župnik v Breginju K 10; Josip Golja,
župnik v Kožbani K 10; N. N. v Gorici K 8;
županstvo v Kobaridu K 55-42; župni urad v
Kojškem K 20; Josip Kosovel, kurat v Št.
Andrežu zopet nabral K 4; kuracija Libušnje
zopet poslala K 28; kuracijski urad v Logh
K 15; kurat in kuracijski urad v Nabrežini
K 31-12; duhovnija Srednje K 35; vikar in
duhovnija v Vipolžah K 22-36; duhovniji v
Lokavcu K 14; J. Vidmar, župan v Lokavcu
K 10; Neimenovan dobrotnik v Lokavcu K 20;
župnija Velike Žablje K 10; župnija Št. Viška
gora K 15; Gospodarski svet v Svetem pri
Komnu K 10; Andrej Matejčič v Ljubnem
K 5; župnija sv. Lucija K 47-50; Jos. Fer-
folja, kurat v Gabrjah nabral K 16; Gorenje-
trebuški fantje poslali K 10; gospod J. Čigon,
vikar na Vojšči, poslal nekaj obleke; iz Mir-
nega poslal neimenovan pake obleke.

Vsem dobrotnikom ključemo: Bog Vam
povrni!

A. Podgornik,
župan.

J. Rejec
župnik.

Sadovi politike „mož previdnosti.“ — Pišejo
nam: Naši klerikalci svojo hlapčevsko politiko
v deželni zboru navadno opravičujejo s tem,
da povdarjajo, kako težak položaj imajo in
kako velikansko mero previdnosti jim je upo-
rabiti, da iztisnejo iz Lahov kako malenkost
tudi za slovenski del dežele. Ako bi bili naši
klerikalci res taki diplomatje, za kakoršne se
imajo sami, in ako bi taka politika goriškim
Slovincem res kaj nesla, ne bi imeli seveda
tudi politiki nič oporekati. Toda taka politika
v rokah takih dveh strahopetcev, kakor sta
vodji naše klerikalne politike Gregorčič in
Berbuč, res ne more roditi drugih sadov, ka-
kor te, katere imamo danes pred seboj. Le-
tošnji Božič nam je rodil zopet sad, ki jasno
kaže na to, kako škandalozno so zastopane
naše stvari v deželni odboru, ako imamo
tam takega „moža“, kakor je naš slavni „mož
previdnosti“ profesor matematike v pokoju
Berbuč. Nikomur se niti sanjati ni moglo, da
zasede kedaj mesto konceptnega praktikanta v
naši deželni pisarni kak Lah, ko je že deželni
tajnik Lah, in ko v deželni pisarni sedaj iz-
ven enega asistenta-Slovenca sedé sami Lah.
Slovenski pravniki so bili docela gotovi, da to
mesto mora pripasti enemu izmed njih. No,
varali so se! Izkušnje zadnjih časov so naše
Lahle preveč izučile, kakor da bi Slovincem
sploh še kaj privoščili, ker se jim ni bati

sploh nikakega odpora. Če so slovenski kleri-
kalci Pajerju potrdili celo nezakonito ime-
novanje dr. Standingerja, potem se mu pač ni
bati ničesar, ako se je tudi mesto konceptnega
praktikanta, ki je bilo takorekoč predestini-
rirano za Slovenca, oddalo Lahu. V deželni
pisarni krvavo potrebujejo slovenskega prav-
nika, ki pozna razmere v slovenskem delu de-
žele, in ki pozna temeljito naš jezik. S tem
pa, da se je imenoval sedaj še na mesto kon-
ceptnega praktikanta Furlan, ki je rojen v
mestu in vsled tega prav nič ne pozna razmer
med slovenskim ljudstvom, in ki tudi naš jezik
se ga k večjemu v pokvarjenem žargonu, ki
poza k poslužujejo goriški laški trgovci v ob-
čevanju z okoličani, dobili smo v deželno hišo
zopet človeka, ki je za to mesto docela ne-
sposoben. Za ta božični dar se imamo goriški
Slovinci zahvaliti „previdni“ politiki naših kle-
rikalcev. Da si so taki sadovi klerikalne poli-
tike naravnost voda na mlin narodno-napredne
stranke, mora nas srce boleti, ko vidimo, kako
dosledno Lah izkoriščajo impotenco naših kle-
rikalcev, ki se ne brigajo za prav nič drugega,
kakor za to, da se stekajo razne kronice iz
deželne blagajne v njihove žepce. Da, kup la-
škega guoja v deželni hiši narašča s strašans-
ko hitrostjo, da nas kar groza obhaja. In to
naj traja še tri dolga, dolga leta! Pač le pri-
merno bi bilo, da se naše slovensko ljudstvo
zdrami in zahteva račun od svojih zanikernih
„zastopnikov“, katere je izvolilo v strahu pred
peklom na ouem svetu; kajti ti zastopniki mu
pripravijo, če pojde še kaj časa tako dalje, pe-
kel že na tem svetu. V navedenem slučaju pa
nam prihaja na misel še nekaj drugega. Kakor
znano, na Goriškem klerikalci v akademičnem
naraščanju nimajo pristašev, in tako tudi med
kompetenti za mesto konceptnega praktikanta
gotovo ni bil nikak klerikalec. Kaj pa, ako se
našima klerikalnima odborikoma sploh ni zdelo
vredno niti ust odpreti ali potegniti se za
Slovenca- neklerikalca! Pri izprijenosti naših
klerikalcev bi bilo navsezadnje tudi to mogoče;
kajti, ako sta naša klerikalna odborika še
tako impotentna, mesto, ki je bilo že „a
priori“ določeno Slovincu, bi pač bila lahko
tudi izposlovala Slovincu. Vsekakor nam je
treba v tem slučaju tudi to upoštevati. Slo-
venski norode na Goriškem pa
sodi o sadovih, katere Ti prina-
šajo Tvoji zastopniki, izbrani po
Tvojih dušnih pastirjih!

Klerikalna perfidnost ob načrtu za nov občinski
red. — Klerikalci so perfidni in podli povsodi,
tako tudi pri pisarjenju o novem občinskem
redu. Najnesramnejše pa je to, da pišejo, ka-
kor da so napredni poslanci tisti, ki so nalo-
žili občinam nova bremena. — Mi smo že
omenili, da če je dr. Gregorčiču in pajdašem
njegovim res kaj pri srcu blagor občin,
je imel izposlovati od Lahov, da se vrne načrt
občinskega reda deželni odboru, ter
popravljen in popolnjen pride spet v zbornico.
Saj je pač dosti hlapčeval Pajerju ter mu omo-
gočil in potrdil, kar je hotel; za vse to bi
mu bil pač smel Pajer ugoditi toliko, da bi

se ne bil sprejel načrt novega občinskega
reda. To smo že omenjali, danes omenjamo pa
še nekaj, kar kaže klerikalce v pravi luči. Vsi
slovenski poslanci, razven Berbuč, so s po-
četka takoj povdarjali, da vsa stvar še ni
zrela, da se ne more sprejeti takega občin-
skega reda ita. Tudi v odseku se je to po-
vdarjalo. Berbuč je bil tisti, ki je že s po-
četka silil na sprejetje občinskega reda. —
Pred sejo, na katere dnevnem redu je bil ob-
činski red, pa so bili vsi slovenski poslanci
zadovoljni s tem, da se zahteva, da se zakon
čita. Zakon je jako dolg, in čitauje in debati-
ranje bi bilo vzelo par sej. Lah bi si bil
brez dvoma premislil ter bi bil bržčas končno
za to, da se vrne občinski red deželni odb-
boru, ker drugače ne bi mogli do konca za-
sedanja spraviti v tir drugih rečij. Ali glejte!
Ko je padel Gregorčičev predlog, da naj se
vrne občinski red dež. odboru, mu je s tem
pošel tudi ves pogum, in namesto da bi se
bilo zahtevalo, kakor so bili prvotno vsi za-
dovoljni, čitauje, ni imel Gregorčič
kar nakrat nič proti predlagu-
nemu en bloc sprejetju tako važ-
nega zakona. — — — Če že poprej ni mo-
gel nič doseči, je bila pa tu dana prilika, one-
mogočiti sprejetje z zahtevo čitanja. Radi tega
pa je skrajna nesramnost od strani Gregorčič-
eve „Gorice“, da vali krivdo na napredne
poslance, in kar nič ni sram Gregorčiča, pu-
ščati tiskati, da je glasoval za nov občinski
red tudi dr. Treco, ko vendar ve, da je gla-
soval proti. Sama sleparija se drži teh ka-
tolških junakov.

Služba zemljiškega knjigovodje na c. kr. okrožni
sodnji v Gorici je razpisana. Prošnje je vlo-
žiti do 16. t. m.

Poledica se je bila napravila včeraj v ju-
tro po goriških ulicah in cestah, in sicer prav
nevarna poledica, tako da so ljudje padali po
tleh ter se nekateri tudi več ali manj poško-
dovali. Hoditi se je moglo le lepo počasi, pri
vsakem smelejšem koraku je bil človek v ne-
varnosti, da mu spodrsne. Na magistratu se-
veda so se spomnili šele kasno, da so malec
posuli prehode, dočim je bilo potreba to takoj
v jutro.

Kavalerijo dobimo v Gorico. — Na mejo proti
Italiji na celi črti se postavi več vojaštva,
nego ga je bilo doslej, zlasti se premaknejo
iz Galicije konjeniki. Iz povsem verodostojnega
vira vemo, da pridejo v Gorico konjeniki.
Mestna občina že nakupuje svet za vojašnico,
in sicer od nekaterih štandrežkih posestnikov.
Dalje čujemo istotako verodostojno, da pride
v Tolmin bataljon lovcev.

Izpred sodnije. — Svoj čas smo obširneje
opisali, kako je napadel neki A. Concion v
Gradišču ob Soči dva tankajšnja redarja ter
enega nevarno pobil. Radi tega se je vršila
pred goriško okrožno sodnijo obravnava, pri
kateri je dobil Concion 2 leti trde ječe s po-
stom vsak mesec.

Tečaj za krojače in šivilje otvori za nekaj
časa v Gorici društvo za pospeševanje obrti.

Mogoče, da je tudi ljubezen tak velik vir sreče,
da je celo najtemnejša pretkana z žarki; dovolj, da je
tak žarek zasvetil danes nama obema. Niti se nisem
nadejal tega. Takisto se nisem nadejal, da bi se mogel
človek, ki v svojih težnjah ne pozna mej ter poželi
vsega, v pravi revščini zadovoljiti s čim. Toda imel
sem vzgled tega na samem sebi.

Komaj smo nehali čitati pisma, kar se gospa Ce-
lina, ki že hodi po lastnih nogah, prikaže pri durih,
noseča majhen stolec-podnožnik za Angelico.

»Oh, mati,« reče Angelica, »ali se to spočobi?«
»Ali se morda nisi dosti namučila, ko sem bila
jaz bolna,« ji odvrne gospa Celina.

Toda jaz ji vzamem stolec-podnožnik iz rok, in
pokleknišči pred Angelico, sem čakal dotlej, dokler ni
položila nanj svojih nog — a ta sama okoliščina, da
sem nekaj trenutkov klečal pri njih, me je napravila
srečnega za ves dan. Tako je! Človek, ki je zelo ne-
srečen, se hrani z drobtinicami in pobiraje jih, se še
celo hvaležno smehlja skozi solze.

Dne 6. malega srpana.

Imam srce potrto, toda sposobno za ljubezen.
Šele sedaj razumem Sniatinskega. Ko bi ne bil človek
izpahnen, brez ravnotežja, zasirupljen po skepticizmu,
kritika samega sebe in kritika te kritike, ko bi moja
ljubezen bila pravilna in prava, bi bil našel v Ange-
lici dogmo svojega življenja, na kar bi bilo prišlo še
drugo. Toda ne vem... morda bi jaz prav ne znal dru-
gače ljubiti, kakor krivo, morda prav v tem tiči moja
nesposobnost do življenja; dovolj, da je to, kar bi
imelo postati moje zdravje in rošitev, postalo moja
smrtna bolezen in poguba. Čudna stvar, kako daleč
mi ni nedostajalo svaril. Zdeti bi se moglo komu, da
so ljudje že naprej videli to, kar me doletí. Nèpre-
stano se še spominjam besed, ki mi jih je napisal

Sniatinski, ko sem bil še v Pegli pri Davisovih: »Iz
življenja mora kaj izrasti; pazi samo, da ne izraste
kaj takega, kar bi bilo nesreča zá-te in za tvoje bliž-
nje.« Takrat sem se smejal tem besedam, ali vendar
ni bilo mogoče bolje napovedati prihodnosti! Moj oče
mi je tudi nekočkrat govoril ravno to, kakor bi ča-
sah prodril s pogledom ono zagrinjalo, ki zakriva pri-
hodnost. Danes so vsi ti spomini zakasneni. Vem, da
se nobeden teh spominov ne izvrši, toda ne morem se
jih ubraniti, ker mi ni žal toliko za sebe, kolikor za
Angelico. Ona bi bila stokrat srečnejša z menoj, nego
s Kromickim. Dopusčaje celo, da bi jo bil iz početka
podvrget analizi in razkrival v njej različne hibe, bi
jo bil vendar ljubil iz vse svoje duše. Bila bi moja in
na ta način bi bila prišla v okrožje mojega egoizma.
Na njene hibe bi bil zrl kot na svoje lastne slabosti
in samemu sebi človek lahko vse odpusti, in najsi bi
se kar najstrožje kritikoval, ne neham se vendar mar-
ljivo truditi v svoj lastni blagor in potem biti drag
samemu sebi. Tako bi mi bila draga tudi ona — in
ker je stokrat popolnejša od mene, torej bi sčasoma
postala moj ponos, moj najboljši, najplemenitejši kos
duše in spoznal bi, da za mojo kritiko ni pri njej pro-
stora — in prestopil bi na njeno vero ter bil po njej
rešen.

Vse to se je izjalovilo, se pokvarilo in se spre-
menilo v tragedijo za njo in zame.

(Dalje pride.)

Odklikovanje. — Gospod Anton Ivanov Pečenko, veletržec z vinom v Gorici, je razstavil v zimski in božični razstavi na Dunaju vino vipavsko, domače in druge pridelke, pikolit, potem trpinovec, slivovec, drozovec in figovec ter dobil za razstavljene reči zlato medaljo. Čestitamo.

Slovenska Čitalnica v Gorici je imela v četrtek večer redni letni občni zbor. — Zanimivo je bilo edino-le tendenciozno poročilo predsednika Šantla o preselitvi Čitalnice. O tem utegnemo v „Soči“ kaj povedati! — Prof. Čebular je prav dobro utemeljeval predlog, naj bodoči odbor zopet prične pogajanja s „Trgovsko-obrtno zadrugo.“ Predlog je bil sprejet. — Novi odbor je ta-le: predsednik prof. Čebular z 21 glasovi (prof. Šantel je dobil še vedno 9 glasov), denarničar Iv. Premrov, odborniki pa: sodni svetnik Rutar, sodni tajnik Fon, dr. Pikel, dr. Brecej, E. Širca in po zrebu dr. Dermastina.

V ogenj je padel 63 letni Jos. Skert iz Kala na Kanalskem. Grel se je namreč pri ognjišču, pri tem pa ga je vrgla božjast v ogenj. Opeknel se je tako, da je na opeklinah umrl.

Burja je prevrgla na Vipavskem 49-letnega Martina Slabiča, in sicer je padel tako nesrečno, da si je zlomil jedno nogo. Ležal je na cesti, potem si pomagal naprej, kakor je baš mogel, slednjic vendar ga je našel nekdo, ki ga je spravil pod streho. Prenesli so ga v Gorico v bolnišnico.

Požar. — Iz Muškoli v Furlaniji poročajo o požaru, ki je uničil hlev in senik dedičev Bernardelijevih iz Krmina. Škode 5000 K. Ogenj je nastal v hlevu.

Brez sredstev. — Na tukajšnju policijo sta prišla Iv. Otremba, 33 let star, in M. Schneider, 19 let star, oba iz Šlezije. Bila sta brez sredstev. Poslali so ju v zapore, da se izve, kakšna človeka sta.

Redni občni zbor „Čitalnice“ na Ponikvah se bode vršil dne 8. januarja 1905. ob treh popoldne v prostorih g. Franca Štraklja.

Sporod: 1. Volitev novega odbora. 2. Slučajnosti.

Plesni klub slov. goriške mladine pozivlja vse p. u. vabljenе gospice in gospode, ki še ne znajo dobro češke besede in četvorke, da se udeležijo plesnih vaj v nedeljo že o pol treh uri. Odbor.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Giroucolli-Pontoni.

Fantje v Vrtojbi priredijo ples v nedeljo 8. jan., 19. febr., 5. marca in pustni torek 7. marca.

Protin revmatične bolečine

Zoltánovo mazilo

toli priznано kot najbolje mazilo se dobiva v vsaki večji lekarni, steklenica K 2— Razpošilja po pošti
lekarna Zoltán, Budimpešta,
V. Szabadságtér.

Vojna med Rusi in Japonci.

Port-Artur.

Zanimivi sta poročili generala Steslja koncem pr. m. Brzovjavka generala Steslja od dne 23. decembra 1904. se glasi: Položaj trdnjave se je jako shujšal. Najhujši naši sovražniki so skorbut, ki mori posadko, ter bombe, proti katerim ni obrambe. Le malo moštva ni obolelo na skorbutu. Ukrenili smo proti temu vse možno, a bolezen se le razširja. Primanjkuje nam streljiva, da bi odgovarjali streljanju sovražnika. Skorbut ter množiče se izgube častnikov razredujejo dan na dan vrste bratiteljev. Število padlih in za službo nesposobnih višjih častnikov dokazujejo najjasneje naše grozne izgube. Izmed 10 generalov padla sta dva: Konradenko ter Cerpickij, Roznatskij je umrl; ranjeni smo trije: jaz, Nadejin in Zorbatovskij. Izmed devet polkovnikov sta padla dva, umrla za ranami dva, ranjenih je četrto. Padel je tudi gardni podpolkovnik Butusov, ranjen je poveljnik tretjega rezervnega batalijona ter neki poročnik kozakov. Kompanija šteje povprečno le 60 mož. Včeraj so vžgali mino pod utrdbo št. 5. Kakih 20 posebno predrznih Japoncev je splezalo zatem na nasip, a ubili smo jih s kroglicami in bajonet. V odgovor za to obstreljuje sovražnik dan in noč s topovi 11 palcev bolnišnice ter

ambulance. Tam leži sedaj 14.000 bolnih in ranjenih. Vsak dan vsprejema se tja okoli 300 mož.

General Steselj je brzovjavil dne 29. dec. m. l.: Včeraj ob 10 uri predpoludne so Japonci deloma razstrelili sprednje obzidje forta št. 3. Proti 3. uri popoldne so naskočili fort in proti večeru so udarli v močno razdejane utrdbe. Trije protinapadi naših rezerv so bili brezuspešni, vsled tega je ostal fort v japonskih rokah. Naše izgube so znatne, zlasti na častnikih. Posadka forta se je zamogla rešiti. Vsled zavzetja tega forta je sovražnik gospodar nad vsemi severovzhodnimi fortmi trdnjave. Mi se bomo zamogli držati le še nekoliko dni, ker nimamo skoraj nič streljiva. Storil bom vse možno, da preprečim prelivanje krvi po ulicah. Skorbut decimira vidno garnizijo. Desettisoč mož, s katerimi sedaj razpolagam, so vsi bolni. Generala Fock in Nikitin sta se izkazala kakor prava junaka.

Pogoji za kapitulacijo.

Kakor se poroča iz Tokia, so pogoji za kapitulacijo Port-Arturja nastopni:

1. Vsi vojaki in vladni uradniki ruski, ki pripadajo garniziji, so proglašeni ujetniki.
2. Trdnjave, baterije, vojne ladje, ves materijal in vsa poslopja, pripadajoča ruski vladi, se izroče Japoncem.
3. V jamstvo za to se imajo posadke utrdbe Itensan, Sijako-Anšusan in Ta-Anšusan dne 3. t. m. umakniti in se imajo izročiti japonski vojski.
4. Če bi se dogodilo, da bi ruski vojaki porušili ali spremenili stanje gori omenjenih objektov, si pridržuje Japonska vojska svobodo akcije.

5. Rusi morajo izročiti Japoncem tabelo, v kateri bodo reproducirane trdnjave in njih položaj, potem pozicija min na kopnem in na morju ter družil nevarnih objektov. Potem morajo izročiti listo vojnih in družih ladij; slednjic listo civilistov.

6. Orožje, streljivo, vojni materijal, vladna poslopja, predmeti pripadajoči vladi, vojne in druge ladje z vsebino, izvzemši privatno lastnino, morajo ostati na mestu, kjer se nahajajo. Komisarji ruske in japonske vojske bodo odločili o formalnostih njihove izročitve.

7. Z ozirom na hrabri odpor ruske posadke japonska vojska dovoli častnikom vojske in brodogva in vsem k njima pripadajočim uradnikom, da obdrže sabljo in da smejo vzeti seboj svoj privaten imetek, v kolikor je za njihovo vzdrževanje potrebno. Vsi gori omenjeni častniki, uradniki in dobrovoljci, ki se pismeno s častno besedo obvežejo, da do konca vojne ne primejo več za orožje, dobe dovoljenje, da se povrnejo v svojo domovino. Vsakemu častniku vojske in mornarice se dovoli, da vzame seboj enega slugo.

8. Podčastniki in vojaki vojske in mornarice in dobrovoljci bodo smeli nositi uniformo ter se bodo morali zbrati na mestu, določenem od Japoncev. Japonski komisarji bodo določili podrobnosti.

9. Sanitetni oddelek bodo Japonci toliko časa zadržali, dokler bodo smatrali, da je potreben za negovanje bolnikov in ujetnikov. V tem času bo ruski sanitetni oddelek pod vodstvom japonskega sanitetnega oddelka.

11. Ukrepi glede dokumentov mestne uprave in financ se določijo v naknadni pogodbi, ki bo imela isto veljavo, kakor ta pogodba.

11. Ta pogodba stopi v veljavo, čim bo podpisana.

Kuroki res — mrtev?

Dopisnik „Brz. Vjedomost“ poroča z dne 1. t. m. Kitajci poročajo, da je japonski general Haata došel v Džianpan ter so mnenja, da prevzame poveljstvo japonske vzhodne armade. To bi potrjevalo vesti o Kurokijevi smrti.

Novo rusko brodogve.

Car je dovolil, da se izda drugo leto 320.000.000 mark za napravo novega brodogva. Ladje naj bi bile gotove v 3—5 letih.

Ruske izgube za časa obleganja Port-Arturja.

Port-Artur je štel početkom obleganja, kakor so poročali ruski častniki v Čifu, 35.000 mož. Od teh je bilo ubitih 11.000, 16.000 je ranjenih oziroma bolnih, 8000 jih je bilo neprestano v forth; izmed teh je bilo 2000 za boj nesposobnih.

Japonski troški

za obleganje Port-Arturja znašajo po ruski sodbi 200 milijonov jenov, to je v naši veljavi okoli 900.000.000 K.

Zadnje vesti.

Ruska garnizija je odšla iz Port-Arturja proti Jakutsu. Japonske čete so pozdravljale ruske častnike, ki so nosili sablje, vojaki so bili brez orožja. — Steselj je imel z Nogijem

dolg pogovor. Ko sta se ločila, sta si segla v roke. — Steselj je dal častno besedo, da se ne bo več bojeval v tej vojni. Vrne se v domovino. — Vseh jettikov v Port-Arturju je bajje okoli 30.000.

Razgled po svetu.

Ministrski predsednik baron Gautsch vabi k sebi razne voditelje strank ter se z njimi razgovarja o položaju. Tudi zastopniki Čehov so bili pri njem. Iz čeških listov doni, da sicer Gautschu ni nič zaupati, ali počakati hočejo, kake korake napravi v to svrhu, da bi mogel parlament delati. Če pomiri Čeha, prav, če pa ve, pa brez dvoma ne neha obstrukcija, in Gautsch pojde hitro za Körberjem.

Grozovit človek. — V andaluzijskem mestu Ponafioru so razkrili pretečeni teden celo vrsto strašnih zločinov. Oblasti se je posrečilo dobiti v roke moža, ki mu dosedaj dokazali devet umorov, toda splošno se sodi, da ima na vesti še več umorov. Okostnjake šestih umorjenih žrtev so že izkopali na nekem vrtu. Morilec je Francoz Andres Aldije, ki pa je že od rane mladosti na Španskem. Stanoval je že več let v svoji vili zunaj mesta ter je veljal za bogatega, neodvisnega zasebnika, ki ga ni manjkalo pri nobeni veselici in družabni prireditvi. Delal je izlete tudi v Seviljo, kjer se je seznanjal z raznimi bogataši ter vsakemu posebej zaupal, da ima v svoji vili posebno iznajdbo. Nihče izmed tistih, ki so si prišli iznajdbo ogledat, ni zapustil več njegove vile. Vsakega je umoril, oropal ter zakopal na svojem vrtu.

Poljaki na Pruskem. — Pruska vlada je izdala strogo prepoved glede rabe poljščine. Poljski učitelji niti v svoji družini s svojimi otroci in z ženo ne smejo govoriti poljsko. Kogar se ovadi, da govori v svoji družini poljsko, se ga takoj izbacne iz službe. Tako prepoved more izdati samo država, ki je tako „kulturalna“, kakor Nemčija!

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

Kathrainerjeva Kneippova sladna kava

so ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravi kavina pijača.

Zahtevajte le izvrstno kavo z imenom „KATHREINER“.

V Gorici — izvozni trg.

Traberjev anatomicno patalogičen muzej.

Nad 1000 umotvorov.

P. T. občinstvu so na razpolago slovenski katalogi.

Odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer.

Vstopnina 40 vin.

Razpis službe.

„Goriška ljudska posojilnica“ sprejme takoj ali v najkrajšem času

uradnika.

Mesto je stalno, s pravico do pokojnine. Pogoji po dogovoru. Prednost imajo prosilci izvežbani v zemljiško-knjižnih poslih.

Električni tok ga je ubil. — Pri Matevžu Lončarju v Trziču na Kranjskem nastavljeni Rudolf Bathelt je napravil na božični večer v shrambi za stroje veselico, h kateri je povabil več prijateljev. Ko so bili že vsi precej dobre volje, so si začeli ogledovati takozvani dinamo stroj. Pri tem se je pa spodtaknil in padel na električni stroj: 55-letni čevljar Josip Kogoj, ki je bil takoj mrtev.

Žaljivo spričevalo. — Žena nekega znanega berolinskega gledališnega igralca je potrdila svoji kuharici poselsko knjižico tako-le: „Friederika L. je služila pri meni eno leto — manj 11 mesecev ter je bila ves čas prična — pri večnih vratih; skromna — glede dela, skrbna — zase, pametna — v izgovorih, prijazna — napram moškim, zvesta — svojemu ljubčku, in poštena — ako je bilo vse zakienjeno.“ — Deklica seveda ni bila zadovoljna s takim spričevalom ter je vložila zoper hudomušno gospodinjstvo tožbo.

Nevesta — darilo za hrabrost. — Japonski cesar je dal svojemu majorju Sajaši, junaku „Griča 203 m.“, dar za hrabrost — mlado črno Američanko kot nevesto. S tem darilom je v zvezi romantična povest. Major Sajaša, ki je bival na Manili, da prouči ameriške vojaške razmere, je ondi spoznal krasno igralko, Miss Viola Gillette. Ker je bila mlada dama po posebnem kontraktu zavezana, da odide za pet let v Avstralijo, sta se morala ločiti. Ko je pa Mikado hotel ustreči svojemu majorju, naj si požel, kar hoče, in ko je zvedel o njegovem znanju, je naročil princu Sandanura Fušimi, ki ravno sedaj biva v Ameriki, naj pretrga kontrakt igralko ter je omogočil na ta način majorju, da je dobil nazaj svojo izvoljenko.

Iščem

spretnega in vestnega delavca, več računstva, kateri bi opravljal obenem službo magazinerja in k temu spadajoča ročna dela. Prosilec naj se obrne s svojimi spričevali in zahtevami direktno do mene. **Nastop službe takoj.**

Valjčni mlin

W. Jochmann
v Ajdovščini.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Pain-Expeller
je splešno priznано kot izvrstno bol
blizujoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupovanju tega posoda priljubljerega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.
RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja moja odvetniška pisarna od

1. januarja 1905

v prostorih

„TRGOVSKEGA DOMA“

v I. nadst. (vhod iz ulice Corso Gius. Verdi).

Dr. Dragotin Treo.

Mihael Ussai

kovaška in ključavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršuje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Josip Miani sin

Gorica — na Travniku št. 23.

Zaloga:

vsakovrstnega stekla, steklene in porce-lanaste posode, nožev, vilic, steklenic itd.

Izdela katerokoli steklarsko delo. Izbira svetilk, električnih, na plin ali petrolej. Električne žepne svetilke.

Posebnost: izdelki iz aluminija za domačo rabo.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene

najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christofle & Cie — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvornosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christofle.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredl Raštelju 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanil, preje in nitij.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojače in čevljarje.

Svetlinjice. — Rožni vencl. — Mašne knjžice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 3

Sprejme se

= učenca =
za urarsko obrt.

Ponudbe na: Jakob Šušigoj, urar v Gorici, Gosposka ulica št. 25.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruga« v Solkanu **svojo veliko tovarno**

pohištva vseh slogov,

od najprprostejega do najmodernjšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim gledé svoje tehnične izobrazbe za precizno in v vsakem pogledu dovršeno delo.

Cene brez konkurence.

Za obila naročila se toplo priporoča odličnim spoštovanjem
Fran Srebernič, mizarski mojster.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K = 123.644. — Hranilne vloge 1.416.573 66. — Posojila 1.471.650 42 — Vrednost hiš 162.162 93 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 70.125 85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

DIJAMANTNI za rezanje stekla

Vsak komad je zajamčen.

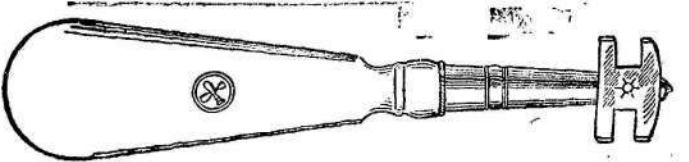
Vsak komad je zamčen.

od K 1-80, 2-40, 3-20, 4-10, 5-5, 6-3, 8-2, 10-1, 11-1, 15-1, 20-1, 30-1

nad 10.000 komadov ima v zalogi

ANGELO CASAGRANDE v Trstu

Portici di Chiozza I.

Telefon 994.

Razpošiljatev tudi posameznih komadov po povzetju.

Gorica ♦ Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pilzensko »prazdroj«-pivo.

Prva koncesionirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma. tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelodvodov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po ceni.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinavo in električno lač.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje. — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Nova trgovina v Gorici.

Otvorili smo novo trgovino, ki ima:

knjige, časopise (slovenske, hrvatske, ruske, češke, nemške, italijanske, na željo preskrbi vsak časopis v kateremkoli jeziku), **papir** vseh možnih vrst, **pisarniške** in **šolske** potrebščine (peresa, svinčniki, ročniki, črnilo, radirke itd. itd.)

Razglednice v najbogatejši izbi (nad 4000 vzorcev), med temi vse možne **slovenske, narodne** ali izdelki slovenskih umetnikov. Prekupcem velik popust.

Slike: zgodovinske, posvetne in nabožne, **slovenskih** umetnikov z umetniškimi okvirji tudi slovenskega izdelka.

Kipi: Preširen, Vodnik, Vega, Jurčič, Kesnik, Slovšek, Tolstoj, kralj Petar II. srbski, S. Gregorič, Levstik itd.

V kratkem bo trgovina vrejena in popolna. Rodoljubi se lahko prepričajo, da bo to **modern vseskozi slovenski zavod**, kakoršnega na celnem Primorskem doslej ni bilo. Kazati hoče rojakom napredujočo slovensko umetnost, znanstvo, slovstvo v vseh panogah, in vzbujati za vse to med rojaki smisel in čut.

Rojakom v mestu in na deželi se toplo priporočamo

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.